

Havne, betydelig over 3 Gange — altsaa til fuldstændig Del i Vættelsen — ikke har svaret mere end 550 Kr., altsaa under det Halve. Naar der nu f. Ex. er et Dampskibsselskab, der har indarbejdet faste Ruter, medens andre Dampskibe maa lade disse Ruter ligge, vil det sige, at det er det første Selskab, der faar den væsentlige Fortjeneste ved denne Nedsættelse. Forskjellen, der er blevet indrettet en Gang for 21 Aar siden, er bleven saa betænkkelig stor. Hvorfor skulle f. Ex. de mindre Dampskibsselskaber, der ikke have de regelmæssige Ruter, yde et forholdsvis saa betydeligt Tilskud til Konsulatlønninger fremfor de Skibe, der have deres regelmæssige Farter og heldigere Betingelser? Jeg vilde sætte Pris paa, endogsaa at man gik ned til 5 Dre for Alle, altsaa 2½ for Landning og lige saa meget for Losning, og lod de 30 Dre staa, saa at de Vedkommende efter 6 Gange vare fri. Jeg tror, at Statens Bidrag ikke vilde blive væsentlig større, i Særdeleshed, hvis der blev indført en sidste Paragraf om, at de vedkommende Konsuler havde at indgive en Indberetning om, hvilken forøget Indtægt § 2 gav dem, og denne forøgede Indtægt da blev at fradrage i det Tab, som de ellers havde Krav paa at faae erstattet af Statskassen. Saa vilde Udgiften ikke blive større, selv om vi i § 1 nedsatte Konsulatgebyrerne noget hyderligere paa den angivne Maade. Jeg indrømmer, at Sagen er nemt overfskuelig, og at man ogsaa uden Udvalgs Nedsættelse kan prøve i alt Fald paa at søge en retfærdigere Ordning gennemført, men Et kan jeg dog ikke tilbageholde. Jeg erkjender, at Systemet efter § 2 gaar i Retning af at fri Skibsfarten for at bidrage til den Forøgelse af Konsulatindtægtern, som deraf vil flyde, idet i de fleste Tilfælde Skib og Mandskab holdes udenfor Betaling, for de Embedsforretninger, som der efter Instruxen nu opstilles. Altsaa, det erkjendes i Instruxen, at Skibsfarten hidtil har betalt ei blot for sig selv og derigennem for det Almene, men ogsaa for Handel og Industri, for Kunstnere og Vistreisende osv., og at det har været ubilligt, at Søarten under disse trykkede Tider skulle lønne hele Konsulatvæsenet for hele Landet og alle andre Næringsveje og ogsaa, skjøndt maatte Konsulerne nu, som der ogsaa er udviklet, have mere Betydning for Handel og Industri og andre Forhold end netop for Søarten. Jeg tror ikke, man bliver fornøiet med det Gebyrvæsen, der opstilles i § 2; thi der er jo i Grunden paa det Omraade indført igjen, hvad vi havde i gamle Dage og tildels endnu have, at man

enhver Ting, man har med Embedsmænd at gjøre. Jeg tror ikke, man vil synes om det, og jeg tror ogsaa, at det er godt, at det kun bliver staaende i 3 Aar; det kunde i hvert Fald kun være midlertidigt ligesom de øvrige Bestemmelser i Loven. Jeg er tilbøielig til at haabe, at Lovgivningsmagten og ogsaa Ministeriet vil komme til Erkjendelse af, at det er ønskelige, selv med noget Offer for Statskassen, at vi paa de mere fremstuede Pladser faae statslønnede Konsuler, og i hvert Tilfælde, at det for Skibsfarten ikke bliver saaledes, at der paaføres en Næringsvei, som i de fleste Tilfælde i vore Dage giver et Udbytte under Null, at opretholde Embedsmænd i Udlandet, som kun ganste delvis tjene Skibsfartens Interesser, i alt Fald ikke fremfor Andres. De antydede Vædringsforslag skulle blive stillede til 2den Behandling, og kunne de finde Billigelse, og selv i et hvilketomhelst Omfang i alt Fald give nogen Vættelse, ønsker jeg ogsaa, at Lovforslaget skal gennemføres.

Sallier: Ligeoverfor de to sidste ærede Talere skal jeg for mit Vedkommende indtrængende tilraade at tage Forslaget, saaledes som det nu foreligger og med de Mangler, som der fra visse Sider antages at være tilstede ved det, fremfor at nedsætte et Udvalg og vedtage Vædringer i det. Det synes dog at være klart, at saafremt denne Sag nu skal gaa i Udvalg og gjøres til Gjenstand for saadanne hyderligere Forandringer som omtalt, vil Resultatet i alle Tilfælde blive det, at Skibsfarten i Aar vil blive bethyngt med Afgifter, der ere langt betydeligere end dem, der vilde komme til at paahvile dem, hvis Lovforslaget bliver til Lov. Jeg skal iøvrigt i Anledning af, hvad navnlig det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgkreds (E. Sørensen) udtalte, bemærke, at jeg vel ikke har nogen særlig stor Erfaring om, hvad de danske Konsuler virke i Udlandet, men derimod tør jeg sige, at jeg har god Erfaring med Hensyn til den Betydning, som de fremmede Magters Konsuler have her i Kjøbenhavn, idet min Virksomhed paa forskellig Maade har bragt mig i Berøring med dem. Jeg skal da bemærke, at jeg tror, at navnlig den mindre Skibsfart støttes i en ganske betydelig Grad af Konsulerne, og at det i saa Henseende ikke spiller nogen synderlig Rolle, at Kommunikationsmidlerne have udviklet sig saa stærkt som stet er. Dette Sidste har navnlig Betydning for de meget store Aghederier, der have deres Agenter rundt omkring, det er i Virkeligheden kun disse Aghederier, der med nogen Vægt selv kunne intervenere, men for de smaa Skipperer kan